

[Ingeborg Hansen.]

være sig Mænd eller Kvinder, saa længe de ikke selv giver Afkald paa den. Medens det herhjemme tidligere var saadan, at en dansk Kvinde ubetinget mistede sin Statsborgerret ved Giftermaal med en fremmed, fik vi i 1925 den Forbedring, at hun dog ikke mistede den, saa længe hun blev her i Landet. Det var et Skridt i den rigtige Retning, og denne Bestemmelse har været til Gavn for mange Kvinder, der har giftet sig med fremmede Statsborgere. Nu bryder man altsaa denne Linie og vender tilbage til den gamle Indstilling, at danske Kvinders Statsborgerret automatisk kan fortabes ved Ægteskab, selv om hun bliver boende her i Landet. Nødvendigheden af dette kan jeg ikke godkende. Jeg forstaar, det kan være nødvendigt at forhindre en Del fremmede i automatisk at blive danske Statsborgere, og at disse Menneskers personlige Forhold vil være afgørende for, om de kan faa Indfødsret eller ej. Der kan i en urolig og unormal Tid som den, vi har gennemlevet, være Personer, som man paa Grund af deres Forhold ikke ønsker at indlemme i det danske Samfund, men det er ikke nogen rimelig Følge deraf, og der er ingen rimelig Sammenhæng deri, at man samtidig fratager en meget lille Del af danske Kvinder deres medfødte Statsborgerret, selv om de maatte være uønskede i nok saa høj Grad. Og ikke alene en meget lille Del af de danske Kvinder, men en meget lille Del af de uønskede danske Kvinder, idet man ikke har Midler til at fratage den ugifte Kvinde hendes danske Statsborgerret, selv om hun er dadelværdig i langt højere Grad end den gifte. Der paalægges med denne Bestemmelse i Realiteten den danske Kvinde, som gifter sig med en fremmed, og som er uønsket herhjemme, en Straf for at have forset sig mod Samfundet, en Straf, som ikke idømmes hende af Domstolene, og en Straf, som gaar langt ud over den, der kan paalægges en, der er dømt som Forbryder, idet den danske Kvinde, der har mistet sin Statsborgerret, kan udvises af Landet, hvad ingen dansk Forbryder kan, selv naar han har udsonet sin Straf.

Jeg beklager meget, at Folketinget har genindført denne Bestemmelse, og jeg maa, da den nu staar i Lovforslaget, stemme imod dette.

Lannung: Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale at fastholde den Vedtagelse, som skete i dette høje Ting for et Par Dage siden med Tilslutning fra alle Partier, og

vel at mærke efter en indgaaende Udvalgsbehandling m. v. Vi for vort Vedkommende har ikke saa let ved at skifte et rigtigt Standpunkt. Vi kan i Overensstemmelse med, hvad der utvivlsomt vil være det store Flertal af danske Kvinders Standpunkt, allerede ud fra principielle Synspunkter ikke finde det rigtigt at gaa ind for at fratage en dansk Kvinde, der ved Fødselen havde dansk Statsborgerret, denne Statsborgerret saadan som foreslaaet. Det drejer sig her om en, om jeg saa maa sige, svært vunden Landvinding for de danske Kvinder, vundet i 1925, og en Landvinding, som man nødig ser rørt, og det gælder endelig saa meget mere, som vi selv ved de allergroveste Forbrydelser ikke frakender Mænd deres Indfødsret og jo heller ikke f. Eks. antaster en dansk Mands Indfødsret, selv om han under Besættelsen har giftet sig med en nok saa uønsket tysk Kvinde. Og sidst, men ikke mindst: det er jo ingenlunde de ringeste — om man vil sige det saaledes — af den Kategori Kvinder, der her er Tale om, der har giftet sig; de Kvinder, man, hvis det endelig skulde være, vel nødigst vilde beholde som danske Statsborgere, har overhovedet ikke giftet sig og kommer derfor slet ikke ind under Loven, har ikke bragt sig i den Situation, at de bliver omfattet af denne Lov. Det viser ogsaa efter vor Opfattelse, at denne Bestemmelse ikke blot er principielt betænkelig, men ogsaa virker tilfældigt og vilkaarligt ved kun et ramme et lille Udsnit af Kvinder og ikke de ringeste — hvis jeg stadig maa sige det paa den Maade — og altsaa slet ikke Mænd. Vi betragter derfor ogsaa Forslaget som en Uret, der øves imod Kvinderne.

Men jeg maa have Lov til at tilføje, at det er bemærkelsesværdigt at se Socialdemokratiet optræde som et meget energisk Støtteparti for Venstre regeringen. Aldrig saa snart kan vi nægte at medvirke til Gennemførelsen af et uheldigt Forslag og maaske endda i godt Samarbejde med Socialdemokraterne her i Tinget forhindre det, før der straks, naar Sagen er sendt til det andet høje Ting, opstaar en ny Konstellation med Socialdemokraterne som et hurtigt tiltraadt og hjertevart Støtteparti. Et det paa den Maade, Socialdemokraterne vil af med Regeringen? Jeg spørger om det, og det vil interessere mig at faa et Svar.

Hermed skal jeg i øvrigt anbefale Tingets Medlemmer at fastholde det Standpunkt, som vi alle indtog forleden Dag, og stemme imod Lovforslaget.